

Δικαστήριο Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων 173/1987,

Πηγή: Συλλογή Αποφάσεων ΔΕΚ, Τόμος 1979 σελ. 939

Περίληψη: Κανον. Συμβ. 3/58 άρθρο 30 § 1 και Κανον. Συμβ. 1408/71 άρθρο 61 § 5 - Κοινωνική ασφάλιση διακινούμενων εργαζομένων - Εργατικά ατυχήματα και επαγγελματικές νόσοι - Βαθμός ανικανότητας - Μεταγενέστερα ατυχήματα ή νόσοι υπό τη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους.

Απόφαση Δικαστηρίου

Πρόεδρος: J. MERTENS DE WILMARS

Γεν. Εισαγγ.: F. Capotorti

Διάδικοι: Alberto Villano κατά Northwestliche Eisen - und Stahl - Berufsgenossenschaft, Pasquale Barion κατά Tiefbau - Berufsgenossenschaft

Πραγματικά περιστατικά

Ο Vilano Ιταλός υπήκοος το 1969 έπαθε εργατικό ατύχημα στη Γερμανία γι' αυτό έλαβε από τον αρμόδιο γερμανικό φορέα σύνταξη μερικής αναπηρίας. Αυτή παύθηκε το 1970 γιατί ο βαθμός ανικανότητας προς εργασία δεν έφτανε στο απαιτούμενο κατώτατο ποσοστό που έδινε δικαίωμα σύνταξης. Αργότερα έπαθε στην Ιταλία νέο εργατικό ατύχημα και ο ιταλικός φορέας του κατέβαλε σύνταξη. Ο Vilano ζήτησε από το γερμανικό φορέα εκ νέου σύνταξη. Η αίτηση απορρίφθηκε. Αυτός μετά από μάταιες προσφυγές κατά της απόρριψης προσέφυγε στο Bundessozialgericht. Ο Barion Ιταλός υπήκοος το 1942 έπαθε εργατικό ατύχημα στη Γερμανία, πήρε σύνταξη που αργότερα του κόπηκε, έπαθε δεύτερο εργατικό ατύχημα στην Ιταλία όπου ο ιταλικός φορέας του χορήγησε σύνταξη με βάση το ποσοστό αναπηρίας του. Αυτός ζήτησε σύνταξη και από τον γερμανικό φορέα η αίτηση απορρίφθηκε και μετά διαδοχικές προσφυγές η υπόθεση έφτασε στο Bundessozialgericht που υπέβαλε στο ΔΕΚ το εξής προδικαστικό ερώτημα: ο γερμανικός ασφαλιστικός φορέας, πρέπει να λάβει υπόψη το μεταγενέστερο εργατικό ατύχημα της Ιταλίας σαν να είχε συμβεί υπό γερμανική νομοθεσία όταν η παροχή σύνταξης στον προσφεύγοντα μετά το εργατικό ατύχημα που συνέβη προηγουμένως υπό γερμανική νομοθεσία εξαρτάται από το ποσοστό ανικανότητας προς εργασία που προκάλεσαν τα δύο εργατικά ατυχήματα ανερχόμενο σε 20% τουλάχιστον δυνάμει του καν. Συμβ. 3/58 και 1408/71.

Νομική σκέψη

Το ΔΕΚ απεφάνθη πως το άρθρο 30 § 1 του κανον. Συμβ. 3/58 και το άρθρο 5 του κανον. Συμβ. 1408/71 δεν επιβάλλουν στον αρμόδιο φορέα κράτους μέλους την υποχρέωση να λαμβάνει υπόψη σαν να έχουν επέλθει υπό τη νομοθεσία αυτού του κράτους-μέλους ατυχήματα ή ασθένειες που επήλθαν μεταγενέστερα υπό τη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους.

Γνώμη Γενικού Εισαγγελέα

Σύμφωνη.